

Дата прийняття:	25/06/2019
Дата набуття статусу остаточного:	25/06/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF DUMITRU AND OTHERS V. ROMANIA</u> (Application no. 57162/09)
Зміст:	<p>Заявниця працювала як опікун в Управлінні соціальної допомоги та захисту дітей (УСДЗД) з 1999 по 2011 рік. Коли вона вийшла на пенсію, організація була частиною Ради округу Келераші («Рада округу»).</p> <p>9 червня 2008 року заявниця порушила справу проти УСДЗД Келераші, звернувшись за судовим наказом про виплату їй компенсації заробітної плати, яка відповідала її невикористаній щорічній відпустці за попередні три роки, компенсації за виконану додаткову роботу, та оплаті понаднормової праці, яку вона виконувала у вихідні та святкові дні. Заявниця також вимагала відшкодування витрат, пов'язаних з її регулярними медичними обстеженнями та лабораторними тестами, і стверджувала, що протягом останніх трьох років другому заявнику (опікуном якого вона була призначена) не було надано допомоги на проживання, розміщення та харчування, на які він мав право.</p> <p>7 жовтня 2008 року окружний суд Келераші частково задовольнив позов першої заявниці і зобов'язав УСДЗД Келераші виплатити їй фінансову компенсацію, яка відповідала її невитраченій щорічній відпустці за період 2005–2007 років, і оплатити виконану додаткову роботу. Суд також зобов'язав УСДЗД Келераші забезпечити другому заявнику надбавки, передбачені статтею 1 Закону № 326/2003, який регулює права дітей, що перебувають під опікою, на яку він мав право з 8 червня 2005 року і до дати прийняття рішення.</p> <p>Суд постановив, що хоча контракт між заявницею та її роботодавцем був особливим за характером (відповідно до його умов опікуни працювали вдома і були відповідальними за виховання дітей, довірених їм), положення Трудового кодексу все одно застосовуються. Отже, перша заявниця мала право на компенсацію за невикористану річну відпустку, а також за додаткову роботу, яку вона виконувала, або оплату понаднормової роботи, виконаної у вихідні та святкові дні. Враховуючи специфічний характер її контракту, який унеможлилював розрахунок понаднормової роботи, вона мала право на оплату додаткової роботи, яку виконувала, а не на оплату понаднормових робіт, і не могла отримати обидві виплати. Крім того, дитина (другий</p>

заявник) мала право на допомогу на харчування, яка повинна виплачуватися особі, що годує дитину. Позов про надання житлової допомоги був відхилений, оскільки заявники не проживали в орендованому житлі.

Заявниця оскаржила рішення з питань фактів та права. Вона стверджувала, що тижнем раніше суд першої інстанції визнав вимоги профспілки до роботодавця про оплату понаднормових робіт, виконаних у вихідні та святкові дні. Крім того, суд незаконно відхилив її вимоги щодо допомоги на житло, відшкодування її витрат, пов'язаних із медичними обстеженнями та лабораторними тестами, а також оплати понаднормової роботи, виконаної у будні дні. Остаточним рішенням від 12 травня 2009 року Бухарестський апеляційний суд відхилив апеляційну скаргу з питань фактів і права.

Перша заявниця 14 липня 2009 року повторно поскаржилася до суду першої інстанції. Вона стверджувала, що 7 жовтня 2008 року окружний суд незаконно відхилив її вимоги щодо оплати понаднормових робіт, хоча той самий суд та інші суди країни визнавали такі вимоги.

Заявниця наголошувала, що подала до суду новий позов з урахуванням того, що її роботодавець надав такі виплати державним службовцям, а суди по всій країні визнавали подібні вимоги, заявлені опікунами. Принципи недискримінації та однакового ставлення до працівників того самого підрозділу були порушені УСДЗД Келераші, коли її відмовили виплатити її пільги.

24 листопада 2009 року окружний суд частково задовольнив вимоги першої заявниці. Суд постановив, що відповідно до законодавства, яке набуло чинності в квітні 2008 року, вона мала право на доплати стосовно допомоги на третього заявника на харчування в період з травня 2008 року по квітень 2009 року, на відшкодування оплати за отримані медичні послуги, на спеціальні надбавки, передбачені колективним договором за період 2007–2009 років. Проте суд відхилив як *res judicata*: вимоги щодо оплати понаднормової роботи, вимоги стосовно допомоги на житло за періоди 2006–2007 років та 2008–2009 років, вимоги щодо оплати понаднормових робіт і вимоги щодо премії до свята.

8 грудня 2010 року перша заявниця знову ініціювала судовий розгляд. Фінальним рішенням від 6 грудня 2011 року апеляційний суд частково задовольнив позов заявниці, відхиливши її вимогу щодо додаткової оплати за роботу, виконану у вихідні та святкові дні впродовж періоду 2008–2009 років, оскільки вона вже була розглянута у рішенні від 24 листопада 2009 року. Суд також відхилив її вимогу щодо оплати понаднормових робіт за 2010 рік.

Скаржниця ініціювала провадження в судах ще декілька разів.

	<p>Остаточним рішенням від 15 грудня 2011 року апеляційний суд постановив, що другий заявник не мав права на збільшення фінансування розміру харчування за період із січня по березень 2008 року. Правові положення, що дають право першій заявниці на отримання вищезгаданої допомоги, набули чинності лише в квітні 2008 року.</p> <p>Перша заявниця подавала до ЄСПЛ рішення, винесені трьома апеляційними судами Румунії, якими визнавалися різні заяви, подані опікунами та/або профспілками по всій країні щодо виплат фінансової компенсації за невикористану відпустку та оплату понаднормової праці.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).